

РЕШЕНИЕ

№ 3133

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 30.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова-Десподска

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **11397** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 10, ал.6 от Закона за семейните помощи за деца /ЗСПД/.

Образувано е по жалба, подадена на Р. И. М., ЕГН: [ЕГН], гражданин на С., с предоставен хуманитарен статут в Р.България, в качеството ѝ на майка и законен представител на Л. И. А., ЕГН: [ЕГН] и И. А. И., ЕГН: [ЕГН], със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, БХК-бежанци, чрез адв. Г. В. срещу заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/4165 от 14.10.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като постановена в противоречие на материалния закон и целта на ЗСПД. Иска се отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

В съдебно заседание жалбоподателите, чрез Р. И. М., в качеството ѝ на майка и законен представител, се представлява от адв. В., който поддържа подадената жалба и моли като незаконосъобразна оспорената заповед да бъде отменена. Не претендира разноски по делото.

Ответникът – Директорът на дирекция „Социално подпомагане“ Л., редовно призован, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не взема становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 70-ти състав, като

обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството пред административния орган е започнало по заявление – декларация вх. № ЗСП/Д-С-ЛЮ/4165 от 11.04.2020 г. на Р. И. М., в качеството ѝ на майка и законен представител на малолетните си деца Л. И. А. и И. А. И., с което на основание чл. 7, ал. 1 от ЗСПД е поискано отпускане на месечни помощи за отглеждане на дете.

Във връзка подаденото заявление е издадена заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/4165 от 14.10.2020 г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., с която е отказано отпускането на помощта с мотива, че месечната помощ по чл. 7, ал.1 от ЗСПД не може да бъде отпусната, тъй като с оглед на предоставените данни не можело да се направи преценка дали семейството отговора на условията на чл. 3, чл. 4а във вр. с чл. 7, ал.1 от ЗСПД. Посочено е, че за Р. И. М. било установено, че е омъжена за А. И. И., за когото не били представени лични данни /три имена, ЛНЧ или друг идентификационен номер/, както и документ за неговото местоживееене, трудова заетост и доходи. Било направено запитване до ГД „Изпълнение на наказанията“ при МП относно обстоятелството дали А. И. И. е в затвора, но отговор до 14.10.2020 г. не било предоставен.

Заповедта е връчена на жалбоподателката на 29.10.2020 г.

По делото са представени и други доказателства съставляващи административната преписка по издадения акт, приети от съда като доказателства.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което подадената жалба е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на предоставените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Издадената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 от АПК, доколкото съдържа волеизявление на административен орган, с което се засягат права и законни интереси на жалбоподателя. Същата е издадена от компетентен орган - Директор на ДСП и в законоустановената писмена форма. За да отговаря на изискванията за форма по чл. 59, ал.2 от АПК същата следва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за нейното издаване.

В конкретния казус, посочените фактически и правни основания не се подкрепят от доказателства.

Отказът за отпускане на помощта по чл. 7 ЗСПД е мотивиран с разпоредбата на чл. 3 и чл. 4а от ЗСПД, а именно, че жалбоподателката не отговаря на условията предвидени в посочените норми, защото не е представила лични данни на съпруга си, документ за неговото местоживееене, трудова заетост и доходи. Тези изводи на административният орган са неправилни. Видно е, че от страна на жалбоподателката

са ангажирани в административното производство доказателства, че същата е в процес на развод със съпруга си А. И. И., за което е представено копие от искова молба адресирана до СРС, като в последната са посочени индивидуализиращи данни относно рождена дата, ЛНЧ и гражданин на коя държава е А. И. И.. Наред с това в административната преписка са налице и данни, че А. И. И. е настанен в Дом за временно настаняване на чужденци към Дирекция „Миграция“ на МВР, в [населено място], с идентификационен номер 22884, с оглед на което, съдът намира, че са били налице достатъчно данни относно местоположението на лицето и правният му статут. Съдът намира и за неоснователен, и неподкрепен с доказателствата по делото, мотивът на административния орган, че помощта по чл. 7 ЗСПД не можела да бъде отпусната, тъй като липсвал отговор от страна на ГДИН, дали А. И. И. се намирал в затвора. Липсата на отговор от конкретна институция не е равнозначен на липса на предпоставките визирани в чл. 3, чл. 4а и чл. 7 от ЗСПД. Също така, съдът намира за основателни и възраженията наведени в жалбата, че няма как за чужденец със статут нелегално пребиваващ в Р.България, с издадена ПАМ за депортиране, да бъде изисквано удостоверение за настоящ адрес, както и за данни за наличие на трудови правоотношения.

Следователно с оглед на изложеното, съдът намира, че административният орган е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, като е постановил своя акт в противоречие на нормата на [чл. 35 от АПК](#), след като не е установил всички правнорелевантни факти. В тежест на административния органа е било да събере данни за съпруга на жалбоподателката - А. И. И. за посочените по-горе факти.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав на съда, намира, че оспорената заповед в настоящото производство макар и издадена от компетентен орган, същата е постановена при неспазване на процесуалноправните и материалноправните предпоставки за законосъобразност и в противоречие с целта на закона, следва да бъде отменена и преписката върната на административния орган с указания да се издаде нов акт, съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на делото, поради липса на претенция от страна на жалбоподателя за разноси и фактически ненаправени по делото, такива не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 70 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. И. М., ЕГН: [ЕГН], гражданин на С., с предоставен хуманитарен статут в Р.България, в качеството ѝ на майка и законен представител на Л. И. А., ЕГН: [ЕГН] и И. А. И., ЕГН: [ЕГН], заповед № ЗСП/Д-С-ЛЮ/4165 от 14.10.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л..

ВРЪЩА преписката на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л., за ново произнасяне в съответствие с дадените указания за тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: